

GAZETA TRANSILVÂNIEI

PROPRIETARĂ-ASOCIAȚIUNEA „ASTRA” BRĂȘOV

Apare de două ori pe săptămână prin îngrijirea
unui comitet de redacție.

Atelierele tipografiei „Astra” Tf. 1102.
Pagini 4-6-8 Lei 2.

STEAG RIDICAT LA.

1838

GHLBARIȚIU ȘI SFINȚIT DE LUPTATE SUB CUTELE LUI
DE ATAȚIA URMAȘI. ÎN FRUNTE CU

MUREȘENII

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BRĂȘOV

B-dul REGELE FERDINAND Nr. 12 Tf. 1513

Abonamentul anual lei 200. Autorități și Societăți lei 500.
Anunțuri și reclame după tarif.

Nr. 2

4 Ianuarie 1942

Anul 105

Cântar la vorbe

de Ion Colan

Ocaua lui Vodă Cuza, se știe, era măsura dreaptă, instituită de popularul Domn împotriva negustorilor pofticioși de repede îmbogățire. Așa fiind, celui prins cu ocaua mică i se aplica constituția, care numai cinste nu aducea obrazului palmuit.

Nu se cerea, deci decât cântărire exactă. Nici mai mult, nici mai puțin. Mai mult nu, ca să nu suferă negustorul; mai puțin nu, ca să nu suferă cetățeanul.

Așa e în toate.

Numai în vorbe nu; poate unde avem nălcurea că vorbele nu costă bani. Numai pentru vorbe nu s'a aflat încă un cântar ca să le arate greutatea și să ne silească la temperanță.

Ne e proaspătă amintirea unui regim, botezat în actul final „partidul națiunii”, ale cărui înfăptuiri tragice ajungeau la cunoștința celor ce mai aveau răbdarea să țină aparatul de radio deschis, prin vorbe, aceleași, țigănește împesțirite, dela un discurs la altul. Când începea vorbăria, porneau și oftaturile: „Uf! iară vorbe!” — și șurubul minunantei mașinării, întors într'un anumit sens, — devenise sens unic pe atunci — aducea liniște în căminul care pentru alte motive se îndatorase, cumpărând invenția.

Intr'o vreme când la Est Rușii agitau pe maluri de ape românești pânza roșie cu ciocanul și seceră suprapuse, când în alte părți se auzeau mârâituri de sălbăticiuni, noi transmiteam la radio și prin presă discursuri literare, gănuoase pachete de brânză Schweitzer, prin care bătea vântul desnădejdi.

Intr'o vreme când aveam nevoie de o închegare a rândurilor, pățimas răslețite, când cuvântul părintesc ar fi avut ecou, când o mână cinstită întinsă, dela frate la frate, ar fi fost strânsă cu aceeași căldură, conducătorii de atunci repezeau copite în dreapta și'n stânga, mereu uitând că țara numai atunci e Țară, când inimile tuturor bat la fel, din margine în margine de hotar.

Și câte nu s'au spus în vremea aceea! A fost o inundație de vorbe care nu puteau duce decât la ceea ce au dus. Lipsind cântarul vorbelor, a lipsit ocaua lui Cuza, adică măsura dreaptă. Surprinși, cei de-atunci, în flagrant delict de vorbărie goală, fuga potârnichilor nu-i decât un palid exemplu de ce însemnează o fugă.

Ce-a urmat a fost și un protest împotriva vorbelor necântărite, împotriva semănării de ură între frații de același sânge.

Numai prin această sgârcenie oratorică am reușit să refacem, în parte numai, pagubele pricinuite de locvacitatea celorlalți. Pentru că, în locul frazelor „ce din coadă au să sune”, am preferat graiul înțelept al faptei.

Anul pe care-l începem, l-am dori editor, al discursului tăcut dela 22 Iunie 1941.

Și la asta nu se poate ajunge, decât numai prin cântar la vorbe.

Boală fără leac

de I. Bozdog

Cele mai primejdioase stări sufletești provin din repetarea uneia și aceleiași afirmațiuni, despre care ne dăm seama la început că este o simplă dorință, lipsită în fond de adevăr, dar pe care am dori-o îndeplinită și din a căreia realizare nădăjduim foloase morale sau materiale. Este cazul celor mai multe sinamăgiri, pe care repetându-le în aceeași formă și tot mai des, dela un timp începem să credem înșine în realitatea celor susținute. Mai târziu o spunem tot mai tare și față de tot mai mulți, ca apoi, la un moment dat, să pretindem tuturor nu numai să creadă în afirmația noastră, dar chiar ei să devină propagatorii dreptului nostru, izvorit din acest fapt imaginar.

O altă stare sufletească similară se produce din cauza unor dorințe anormale nesatisfăcute, pentru a căror împlinire devenim tot mai pretențioși și șgomotoși. Cu cât împlinirea lor este mai grea și mai problematică, — chiar după ce am obținut ceva prin șantaj, — cu atât suntem mai mult subjuogați de dorința împlinirii aceleia, trecând peste drepturile și susceptibilitățile nediscutabile ale altora.

Pentru ilustrare m'aș putea provoca la curentul sănătos de reacțiune împotriva comunismului, unde este înșiruită astăzi întreaga forță a lumii ce dorește ordine, respectul proprietății, a bunurilor particulare și a civilizației.

Noi, Românii, ne-am găsit, din primul moment, zăgăz împotriva acestei aberații a secolului, și ca structură statală, și ca structură sufletească de neam. Pentru prevenirea acestui dezastru noi încă din Iulie 1917, cu 3 luni înainte de izbucnirea revoluției comuniste, am decretat legea împroprietării, pe care am și executat-o, desființând marea proprietate sau micșorând-o, iar mai târziu cu doi ani, când acest curent

și-a găsit cuibul cald în inimile trogloditilor de pe latifundiile care nu se numără cu miile de hectare, ci cu sutele de mii, opincarul român a făcut rânduială și a asigurat reintronarea principarilor proprietari în bunurile lor, spre a menține până astăzi aceleași stări atât de asemănătoare *butoiului de prof* în mijlocul unei lumi ce se sbate pentru o soartă mai bună. Ce ar zice lumea mare, de noi, dacă având de ex. 100 familii în mână 76% din pământul țării, totuși am spune, că stările dela noi sunt preventive contra comunismului și că noi singuri suntem capabili a izbăvi lumea de acest rău, ori că fără de noi nimic nu se poate face, chiar când contribuția noastră ar fi numai simbolică? E o cruntă orbire sufletească, pe care nimeni nu o poate vindeca. A devenit ceva patologic, iar clătinarea minții nu se poate vindeca prin argumentări.

Tot atât de primejdioasă stare sufletească ar fi și în cazul când ne-am face pretențiuni și titluri istorice dintr'o stare de fapt, în care am fost un timp oarecare. Nu discutăm aici, dacă o atare situație am deținut-o pe drept sau nedrept, dacă acea situație am prefăcut-o într'o permanentă primejdie pentru pacea Europei întregi, sau dacă noi am fost la un moment dat mandatarii și executorii măsurilor de siguranță ale aceleiași Europe.

Ce ar zice lumea dacă noi, cei dintâi luptători reali contra bolșevismului, am ridicat pretenții istorice asupra tuturor teritoriilor curățate pe vremuri de această primejdie, pe motiv că răul înlăturat atunci n'a fost distrus complet și el continuă și azi să amenințe liniștea de azi și de mâine a Europei?

Neamul nostru n'a cerut și nu revendică teritorii pe titlul deținerii istorice, căci epoca acestor argumente

falsificate de alții e depășită astăzi de vigoarea etnică a neamurilor. Dacă am revendica teritorii istorice, oare marginile imperiului daco-roman unde s'ar opri?

Ultimul mare discurs al Ducelui Mussolini, din Iunie 1941, a fost o categorică atitudine față de drepturile extinderilor etnice, repetând pentru urechile surzilor, că regiunea Fiume și coasta dalmatică, la fel ca și Burghenlandul, chiar dacă ar figura ca teritorii istorice revendicabile numai prin milioane de hărți și embleme istorice, cărți de membru ale societăților patriotice revizioniste, ele rămân definitiv încorporate în etnicul care le stăpânește numeric și că toate plantațiile artificiale, de oriunde, trebuiesc smulse și mutate în albia etnică respectivă, iar spațiul vital al unui neam este teritoriul populat de el, și nu cel asupra căruia și-a întins în cursul vremii sdrențele spre uscare.

În cazul de față nu ne miră starea bolnavului, nici nu ne stoarce compătimirea, ci indignarea, că pervertește în plină frământare de sânge a lumii și principiile de bază ale noii păci ce va să vină.

Tot ce se spune ca încurajare de an nou, tot ce se scrie în volume luxoase și se dictează la fițuici evreești este o obsesiune primejdioasă, menită să mențină tulburarea sufletească a oamenilor proprii hrăniți cu ură și poftă contra bunurilor altora, pentru ca să abată atențiunea aceluia dela bunurile la care jinduesc de atâta vreme.

FOILETONUL
„GAZETEI TRANSILVÂNIEI”

MALAYA

Țara cu cei mai mulți Sultani de pe glob

Soldatii indieni, în primăvara lui 1941, tăiaseră cu târnăcoapele lor lungi și cu ustensile speciale câteva cărări prin locurile cele mai greu de străbătut ale junglelor Malayeze. Olișterii de stat major britanici, făcând parte din garnizoana din Singapur, care-i supraveghiau, cu prilejul acestei activități, au stabilit o sumă de considerațiuni concludente pentru crearea unui plan defensiv care trebuia să ofere protecție deplină Malayei britanice, deci Hinterlandului Singapurului. Până atunci se adoptase o tactică de apărare defensivă, pornind dela concepția că aceste

jungle malayeze, cu o vegetație atât de deasă și de nepătruns, reprezintă un zid aproape ineluctabil pentru un atacator, întocmai cum barajul de mine, răspândite pe un larg câmp de-a lungul coastei Singapurului și puternica apărare de coastă formează o protecție masivă. Însă diferitele cunoștințe ale soldaților indieni cu prilejul atâtor manevre efectuate au demonstrat că nici junglele Malayei nu sunt greu de învins. „Poarta dinapoi a Singapurului” cum este considerat ținutul Malaya, nu'parea, pentru acest motiv, suficient asigurată, renunțându-se astfel la teoria apărării

defensive. De aceea s'a început să se instruiască unități de soldați transportați rapid din Australia, din India și Noua Zeelandă, în mod deosebit pentru războiul ofensiv de junglă ca trupe de asalt, care trebuiau să mențină pozițiile de apărare în junglă, (se menționează că aceste jungle, din cauza vegetației luxuriante și extrem de abundente, împiedică vederea, putându-se distinge cu aproximație terenul dela 10 până la maximum 20 de metri).

Discuții care au durat ani de-a rândul, în legătură cu apărarea părții sudice a peninsulei Malacca, păreau că au căpătat un sfârșit rodnic. Se spera că prin operațiuni ofensive libere, cu ajutorul armelor speciale, se va putea preîntâmpina efectiv orice încercare inamică de infiltrare. Cu intenții pur propagandistice Englezii au făcut cunoscută o sumă de amănunte în legătură cu noile arme speciale de junglă. Înainte de orice s'a accentuat asupra așa numitelor detașamente motorizate de mitraliere. La Singapur se sublinia

Carnet contemporan

Aurel Marin

VI.

Am făcut parte din linia I-a a trupelor care au străbătut pământul Bucovinei și al Basarabiei și am luat astfel cunoștință, la fața locului, de urmele neșterse ale ocupației bolșevice.

Cu altă ocazie voiu însemna, pe îndelete, impresiile și mărturiile multor entuziasmate și înlăcrimate că și-au recăpatat libertatea.

Ne vom referi, acum, la o singură chestiune: executarea în masă, sistematică, a tuturor naționaliștilor români, sau deportarea acestora cu destinație necunoscută.

Proape nu era familie, în deosebi în Bucovina, din care să nu se fi smuls măcar unul din membri, pentru totdeauna. Au scăpat unii, ascunzându-se prin păduri, ca pe vremea năvălirilor barbare.

Dar nu numai la noi s'a întâmplat așa ceva. În „Grenoire“ din 27 Noembrie 1939 cetim:

„În Polonia ocupată de Soviete, proprietarii, (mari, mijlocii și mici) ofițerii și agenții de poliție sunt executați în masă, zilnic.

Un mare număr de ofițeri și de soldați s'au refugiat în pădurile Poloniei occidentale“.

Aceasta se scria cu un an înainte de invadarea României.

Totuși nimeni nu s'a sesizat la noi, despre ceea ce se petrecea în țara vecină.

Să adăugăm și o mărturie a Românilor bucovineni:

De multe ori, mai rău decât bolșevicul și asemenea jidovului fără scrupule, tot câte un frate s'a găsit să-și asuprească fratele.

Pentru a se pune bine cu stăpânirea, câte un astfel de trădător primea bani spre a denunța pe naționaliștii români.

Când Rușii au început să miroasă că războiul nu e departe, persecuțiile se țineau lanț, din această cauză mulți Români au început să treacă granița, la noi, pe furis.

Atunci se găseau jidovi binevoitori care conduceau pe grănicerii ruși la locurile bune de trecere, ca să împuște pe fugari.

Azi, ne cunoaștem cum trebuie?

Stăpânirea roșie ne-a servit amare învățăminte.

Când Românul vede planuri...

de Ion Colan

Dela o bucată de vreme — nu știu dacă ați observat — Românul a renunțat să mai *facă planuri* sau să privească lucrurile dintr'un punct de vedere.

Acuma Românul vede planuri, iar pe planurile acestea — un fel de tipii fără margini, suspendate în văzduh, — Românul vede lumea ca pe o tablă de șah privită din avion.

Bine-o fi, nu zic, să *vezi*, decât să *faci*, dar dela un timp parcă te mai și saturezi, mai ales că din pricina acestei optici standardizate, globul pământesc, din rotund cum era, a ajuns felii supra-puse, mai mici sau mai mari, după cuțitul ăluui de le taie.

Câteva probe și suntem lămurii:

Pe plan ideologic omenirea e divizată, diviziunile urmărind, *pe plan economic*, o suprașerie care va fi obținută de puterea mai bine înarmată *pe plan militar*.

Se recunoaște că, *pe plan istoric*, fascismul marchează o răscruce pentru Italieni, la fel ca național-socialismul pentru Germani, după cum, *pe plan internațional*, comunismul constituie o amenințare pentru civilizația europeană, mai cu seamă că se utilizează, *pe plan social*, o propagandă lipsită de orice scrupule, lovindu-se, *pe plan familial*, în instituția de bază a unui stat, familia.

Pe plan politic asistăm la o luptă homerică.

Pe plan social muncitorului i se creează o lume mai bună.

Pe plan rasial Evreii n'au argumente decât dacă sunt maghiarizați, prin aceasta devenind unguri sadea.

Pe plan comercial întreprinderile se vor romaniza, odată și odată.

Pe plan industrial, în Europa, suprașeria o deține Germania, după cum, *pe plan agricol*, România reprezintă o forță, ținând seamă și de faptul că, *pe plan agrar*, la noi se discută foarte mult, deoarece țaranul n'are timp de asta.

Pe plan maritim, în Pacific, Americanii au cam scrintit-o, din cauză că ei n'au avut planuri făcute, ca Japonezii. Este adevărat că *pe planul posibilităților de înarmare*, uzinele americane nu sunt lipsite de materii prime, dar acestea nu pot egala, *pe plan mistic*, puterea de sacrificiu a Japonezilor.

Pe plan literar anul 1941 n'a fost cine știe ce productiv, deși privind lucrurile *pe plan contemporativ*, se putea ajunge la mai mult.

Pe plan muzical am avut comemorarea a 150 ani dela moartea lui Mozart.

Pe plan administrativ se încearcă o simplificare a aparatului de stat, adăogându-se, la cele vechi, încă o serie de formulare.

Pe plan sportiv, iarnă fiind, se face ski deși, *pe plan atmosferic judecând* lucrurile, nu-ți prea arde să ieși afară din casă, fiindcă *înghiți*.

Pe plan alimentar prețurile vor scădea în mod sigur la sfârșitul războiului, urmând ca până atunci să ne hrănim cu prețuri maximale. De aici va rezulta, firește, că *pe plan biologic* generațiile viitoare vor avea exemplare de atleți, a căror creștere, *pe plan educativ*, nu va lăsa nimic de dorit.

Este, de asemenea, evident, că *pe plan experimental*, toată lumea va câștiga enorm din acest război; dacă nu altceva, măcar experiență.

Pe plan propagandistic, sunt unii despre care am spune noi multe, dacă, *pe planul disciplinei interne* am putea să o facem.

Pe plan oratoric se reeditează stilul împotriva căruia luptase Maiorescu.

Și, în sfârșit, *pe plan național*, țara s'a reîntregit la Est, urmând acum, dacă există un *plan al dreptății eterne*, să ajungem la reîntregirea totală.

Mai vreți??

PREDICI ÎN PUSTIU

Bonurile cele mai de preț

Ai băgat de seamă — dacă nu, fii atent și vei vedea, — că ceea ce obții ușor, se duce? O avere câștigată într'o noapte, la cărți bunăoară, n'a servit niciodată câștigătorului ca punct de plecare a unei vieți de echilibru și abundentă. Nici averile câștigate la loterie nu prea au dus la un noroc stabil, căci ceea ce nu câștigi, cum zice Cartea sfântă, — în sudoarea frunții tale — nu prea rămâne. De altfel, după părerea noastră, la baza tuturor acestor loterii este o mare imoralitate, care în statul viitor, ideal, va dispărea, căci face o slabă educațiune a maselor în sensul, că pot câștiga averi fără nicio muncă. Se mai tolerează deocamdată acest sistem sprijinit de stat, pentru că o parte a acestor venituri este afectată fondurilor de asistență socială. Dar chiar dacă e vorba de asistența socială, cu cât mai cuminte ar fi să imităm Reichul, să introducem și noi în chiar *Eintopfsonntag*, ci Vinerile de post și întreagă economie a acelora, care își impun postul negru de ziua întreagă, să se verse fondului de asistență socială. Germania adună în fiecare an 30 de milioane de Reich-Mărci din colectele organizate în zilele de *Eintopfsonntag*.

Dar revenim ca tema noastră: Lucrurile de mare preț trebuie bine plătite. O diplomă universitară o plătești cu toată munca școlară a tale de 4 primare, 8 secundare și vre-o 5—6 ani de universitate. Fricirea unei vieți familiare o plătești cu un trecut curat, cu moralitate severă, cu marea osteneală a creșterii copiilor, cu multă atenție pentru mama copiilor tăi. Fiindcă constituia cel mai prețios lucru pentru omenire liberarea de păcate — ca să servească de veșnic avertisment pânt-u toate timpurile, a trebuit Mântuitorul divin să fie sacrificat pe cruce.

Dar ce poate fi mai de preț pentru un Neam întreg decât libertatea sa, granițele sale, care să corespundă cu cele etnice? Ai doar o palmă de moșie și trebuie să sângerezi pentru ea, tu și familia ta întreagă; dar când e vorba de țară!

Trebuie să suportăm, fără murmur și fără nicio văicăreală, toate suferințele care vor mai veni peste noi căci luptăm pentru lucrul cel mai de preț: toți Români în țară, cu granițe etnice și stăpâni în țara lor.

Cum spune distinsul magistrat și scriitor Colfescu-Delaturda în revista lui „România eroică“: Marile înfăptuiri se realizează nu prin omenii de beneficiu ci prin cei de sacrificiu.

Să fim gata de sacrificii multe, multe și de tot felul, pentru cele mai prețioase bunuri ale unui Neam: libertatea, granițe etnice, stăpânirea economică, nu numai militară a spațiului vital, propășirea culturală, desăvârșirea elitelor și caracterelor.

Dr. M. Suci-Sibianu

faptul că aceste arme vor putea ajunge în punctele cele mai primejdioase cu cea mai mare ușură chiar în terenul extrem de dificil al Malaei. În timp ce experții militari britanici repetau cu tărie, încurajându-se reciproc, că s'a făcut totul spre a zădărnici accesul oricărui stat în Malaya, Japonia executa în aceste zile, în diferite puncte ale Malaei, operațiuni de debarcare încununate de succes. Aceste acțiuni sunt însoțite de pătrunderea forțelor japoneze, care vin din Thailand și de masive atacuri aeriene executate asupra Malaei și Singapurului.

Cum au ajuns Englezii să stăpânească Malaya

Englezii au făcut totul nu numai în domeniul militar, dar și din punct de vedere administrativ și economic, pentru a aduce în sfera lor de interese aceste ținuturi, care se întind de-a-lungul strâmtorii Malacca, lungi de 700 km.

Peninsula malayeză cu o formă atât de lunguiață și ciudată, Malacca, a cărei parte nordică aparține Thailandului, cuprinde în partea sudică un număr apreciabil de sultanate, dintre care o parte se află încorporată în așa numita „Federație a statelor malayeză“ (*Federated Malaya States*) un teritoriu cu o suprafață de 71,608 km. p. având o populație de 2.125.000 de locuitori, compuși din malayezi, chinezi și indieni. La acest teritoriu al federației statelor malayeză, Englezii au anexat un șir de protectorate britanice, între care se menționează întreg Hinterlandul format din regiunea aceasta, ales cu toată grija de Englezi, în mărime de 61.834 km. p., stăpânire a căreia teritoriu are drept scop supravegherea strâmtorii Malacca. Aceste protectorate britanice, împreună cu Singapurul, poartă denumirea de „*Staits Settlers*“, care au în frunte un guvernator britanic cu reședința la Singapur, având drept obiectiv supravegherea cu minuțiozitate a tuturor insulelor din strâmtoarea

Malacca, precum și a coloniei engleze din nordul insulei Borneo. În afară de aceste *Staits Settlers* și de federația statelor malayeză, mai există încă 5 sultanate, pretinse independente de Englezi.

În realitate toate aceste ținuturi, până la ultima particică de teren, nu sunt altceva decât colonii engleze, în înțelesul strict al cuvântului. Prin urmare dacă se vorbește de Malaya britanică nu trebuie să se înțeleagă altceva decât că statele malayeză constituie *Staits Settlers* având o suprafață de 144.760 km p. și o populație de 4,2 milioane de locuitori.

Bogățiile solului și subsolului

Malaya este o țară extrem de bogată în zăcămintele de metale, producând $\frac{1}{3}$ din producția mondială de zinc și aproape $\frac{1}{2}$ din producția mondială de cauciuc provine din Malaya. Cu toate aceste bogății de valoare în-

comensurabilă care au adus Englezilor câștiguri extrem de ridicate, populația băștinașă trăiește în cel mai cumplit hal de mizerie intelectuală și morală, dar mai ales materială, ducând o viață de adevărați primitivi.

Malaya, după cum s'a menționat, este plină, pe mari porțiuni, de jungle tropicale. Culumile de munți care au o altitudine de aproape 3.000 de metri, sporesc și mai mult dificultățile terenului acestui ținut.

De aceea această țară, cu asemenea configurație extrem de variată de teren, alternând junglele cu munții prăpășioși și formată din plantații imense de cauciuc și din câmpuri cultivate cu orez, constituie în prima linie o problemă nu ușor de soluționat pentru apărători, deoarece cu toate armele speciale, greu pot fi zădărnice atacurile efectuate prin surpriză. Deși există în Malaya un șir de sosele în stare bună de funcționare, care leagă localitățile cele mai importante și există de asemenea și o cale ferată lungă

INFORMAȚIUNI

Impotriva risipei de pâne la Brașov

Constatându-se că la restaurante și cantine se face risipă de pâne, Primăria municipiului Brașov roagă pe restauratori să nu se mai servească consumatorilor, la o masă, decât felia respectivă, cca 100 grame de persoană, fără a se mai pune pe masă coșul cu pâne, din care fiecare lua cât îi trebuia și de atâtea ori, cât nu-i trebuia.

Prețul peștelui la Brașov

Prin ordonanța No. 41 din 29 Dec. 1941 se aduce la cunoștința publicului, prețul maximal al celor vreo 40 de feluri de pește.

Infracțiunile se pedepsesc cf. D. L. No. 1217/941.

Am reproduce prețurile în ziar, dacă am avea vreo hasnă pe pe urma lor.

Prima ședință educativă a tineretului extrașcolar

În ziua de 10 Ianuarie 1942, are loc prima ședință educativă cu tineretul extrașcolar, de ambele sexe, cuprinse între vârstele:

băieții dela 12—17 ani și fetele dela 12—21 ani.

Părinții și patronii sunt invitați pe această cale de a îndemna tineretul să se prezinte în această zi, la școala primară cea mai apropiată, stând la dispoziția directorului respectiv sau a învățătorului delegat.

Cu această ocazie se reamintește și obligațiunea ce o au părinții, de a-și înscrie copiii.

Cei din cuprinsul orașului, la sediul Inspectoratului P. P. pe Promenada de sub Tâmpa;

Cei din comunele Dârste și Stupini, la școlile primare respective.

Vânzarea cârnii și grăsimii la Brașov

Primăria Municipiului Brașov aduce la cunoștința populației, că începând din ziua de 3 Ianuarie 1942, se va pune în vânzare slănină crudă și osânză, precum și carne de porc și de vită.

Slănină crudă, osânză și alte feluri de grăsime, se vor vinde la la măceiar, iar slănină afumată și untura topită la mezelari.

Carnea se va vinde la măcelari, Sâmbăta, în timpul obișnuit, până la ora 5 după prânz.

Se atrage atenția: Cantitatea de carne rămasă, adecă necumpărată până Sâmbăta la ora 5 p. m. se poate vinde, după această oră, liber, de către măcelari.

Se aduce prin aceasta la cunoștința publicului: Cotele de untură cuvenite în schimbul bonului 1 și 2 din cartela de carne (câte 250 gr. de persoană) se mai pot obține numai până la 10 Ianuarie 1942. După expirarea acestui termen cele două bonuri își pierd valabilitatea.

Succesele standardizării în Germania

Prin standardizarea diferitelor mărfuri și materiale, Germania a isbutit să facă economii importante, la care nici cei mai optimiști nu s'ar fi așteptat atunci când a fost inaugurată această campanie. Astfel, bunăoară la fabricarea cutiilor de cremă de ghetă, prin reducerea numărului de 60 de feluri de cutii se realizează o economie de 2500 tone de tînchea. În general fabricarea cutiilor de tînchea a fost mult redusă și simplificată. În timp ce înainte existau 400 de feluri de cutii de conserve cu carne, azi nu mai sunt decât 36. Numărul cutiilor de conserve de pește și sardele a fost redus dela 45 la 12, al cutiilor cu „Frankfurter“ dela 150 la 11.

CRONICA RAZBOIULUI

Importante succese românești pe frontul Crimeei

Ultimele telegrame ne anunță importante succese ale trupelor germane și române pe frontul Crimeei.

Concentrând toate forțele române și germane disponibile în Crimeea, un atac împotriva fortăreței Sevastopol este în curs din ziua de 17 Decembrie.

Cu toată apărarea foarte dâră, un mare număr de amenajamente defensive sovietice, în parte puternic blindate, au fost luate în cursul unor lupte grele izolate, și s'au obținut străpungeri profunde în sistemul pozițiilor inamice.

Pentru a ușura apărarea Sevastopolului, inamicul a debarcat în ultimele zile pe peninsula Kerci și în apropiere de Feodosia importante forțe. Contra-măsurile necesare au și fost luate.

În mai multe alte sectoare ale frontului oriental s'au dat lupte defensive crâncene, cu tot gerul foarte puternic. Artileria grea a armatei a bombardat cu eficacitate amenajamente importante din

punct de vedere militar, dela Leningrad. Aviația a sprijinit, mai ales în sectorul central al frontului, luptele defensive ale armatei, prin atacuri în adâncime, încununată de succes.

În diferite poziții, infanteria și artileria inamică, gata de atac, au fost respinse cu grele pierderi.

În legătură cu debarcarea dela Feodosia, telegramele mai aduc apoi încă o serie de precizii.

Forțele sovietice debarcate la Feodosia și sistemul sovietic de aprovizionare prin Marea Neagră au format obiectivele unor puternice atacuri din partea aviației germane, care a pricinuit inamicului importante pierderi de oameni și material.

Lupte crâncene în cursul zilei de Miercuri, pe tot întinsul sectorului central al frontului răsăritean. Pe malul lacului Ilmen, un număr important de avioane au fost distruse pe sol, prin bombe.

Europa a fost „cedată” Rusiei Sovietice

Comentarii de presă foarte importante și pitorești în același timp, se fac pe marginea vizitei făcute de d. Eden, ministrul de externe al Mării Britanii, la Moscova.

Intrevederile pe care d. Eden le-a avut la Moscova cu fruntașii sovietici și în cursul cărora, după cum chiar ziarele engleze admit, a pus întreaga Europă la dispoziția sovieticilor, continuă să rețină atențiunea ziarelor germane.

„Berliner Lokal Anzeiger“ constată că Marea Britanie a acceptat fără rezerve toate condițiunile puse de Stalin. Anglia, convinsă de propria sa slăbiciune, face jocul bolșevicilor.

„Deutsche Allgemeine Zeitung“

vorbește despre „întrevederi“ criminale menite să favorizeze pe bolșevici. Din fericire însă, adaugă ziarul german, nu Englezii sunt cei ce hotărăsc soarta Europei.

În altă ordine de idei, presa germană încheie cu aceste caracterizări situația frontului din răsărit: Frontul răsăritean nu mai constituie azi, la începutul anului 1942, o problemă pentru comandamentul militar german și deci nici pentru Europa. Atacurile sovietice, constituiesc din punct de vedere operativ, o acțiune istovită, continuarea măcinării forțelor inamice într'o zonă în care ultimul cuvânt se va spune în cursul acestui an.

Mari succese japoneze în Pacific

Manila a fost cucerită de trupele japoneze

Marele cartier general imperial anunță că încercuirea orașului Manila se accentuează tot mai mult, fapt care a determinat pe apărătorii ei să abandoneze lupta. După cum află, din New-York, serviciul de informațiuni britanic, societățile nord-americane de cablu submarin au suspendat serviciile lor pentru toate localitățile din arhipelagul Filipinelor.

Cucerirea Manillei constituie o victorie cu mari repercursiuni asupra luptelor ce se vor da în zilele ce vor veni.

Postul britanic de radio, după știri primite din Manila, declară că la Manila s'a publicat următorul comunicat oficial: Inamicul atacă cu forțe importante, atât dinspre Nord, cât și din spre Sud. Avioane inamice de bombar-

dament în picaj asigură controlul efectiv al tuturor șoselelor. Japonezii aruncă în luptă un mare număr de formațiuni blindate.

Linile noastre de apărare sunt străpunse.

În ziua de 30 Decembrie, a început în sectorul Est—Nord—Sud de pe frontul din insulele Filipine un puternic atac japonez, declară o telegramă primită din Washington. Se crede că pagubele provocate de bombardamentul aviației japoneze la Corregidor sunt foarte mari. Se știe că aviația japoneză a bombardat intens forțele militare anglo-americane aflate în regiunea fortăreței Corregidor.

Se anunță din Manila că, pe frontul dela Sud de această localitate, Japonezii au înaintat în ultimile 24 de

de **Mardare Mateescu.**

ore până la frontiera provinciei Tayabas. Din aceeași sursă se arată că în urma distrugerilor de șosele și poduri de către soldații nord-americani, numeroase orașe din provincia Lagussa, inclusiv Santa Cruz, capitala provinciei, nu mai au nicio legătură cu Manila.

Evacuarea localităților din apropierea frontului continuă într'un ritm viu.

Coloane nesfârșite de fugari se îndreaptă spre Manila. Autoritățile din Manila au rechiziționat toate armele și au dat un ultim avertisment aceluia care răspândesc șovonuri alarmante.

Situația în Malaezia

După comunicatul cartierului general imperial japonez, în peninsula Malacca trupele japoneze au înaintat spre Sud 400 km. De asemenea au fost nimicite, în regiunea britanică a insulei Borneo, toate resturile trupelor inamice.

Trupele japoneze din Malaya, care înaintează de-a-lungul coastei răsăritene, au cucerit în ziua de 31 Decembrie portul Kuantan, port deosebit de important din punct de vedere strategic, ce se află la 119 mile de Singapore.

Portul Kuantan, situat pe coasta răsăriteană a peninsulei Malaeze, se află cam la jumătatea distanței între frontiera de Nord și Singapore, având legătură de cale ferată cu calea ferată principală care duce la Singapore.

Oficial se anunță, că pe frontul din Malaezia aviația japoneză a bombardat un tren militar ce mergea spre Singapore în timp ce se găsea în gara Kuala, din Malaezia centrală.

Instalațiile gării au fost complet distruse de incendiul provocat de bombe japoneze. Toate avioanele japoneze s'au înapoiat la bazele lor de plecare.

După o ultimă telegramă, la Singapore s'a declarat stare de asediu.

Ordin de zi al Führerului

Dela cartierul său general, Führerul a adresat armatei un ordin de zi, cu prilejul Anului nou. Între altele, ordinul de zi al Führerului subliniază vitejia și capacitatea dovedită de trupele germane.

Totodată, Führerul a adresat și un impresionant apel către poporul german.

„Anul viitor va aduce deci cu sine formidabile cereri față de toți. În timp ce patria germană, comunitatea populară național-socialistă va aduce, dacă va fi nevoie și ultimul sacrificiu, pentru fronturi va suna ceasul reluării luptei, spre desăvârșirea celor începute.

Să ne rugăm cu toții Domnului, ca 1942 să aducă hotărîrea, pentru salvarea poporului nostru și a națiunilor aliate cu noi“.

Redactor responsabil
ION COLAN